

[Iver Poulsen.]

ring, altså en overflytning, som overhovedet ikke vil berøre forbruget; og den næste gruppe udgøres af de borgere, som for at betale den bundne opsparing må ned sætte deres private opsparing med et tilsvarende beløb, altså igen en overflytning fra den private opsparing til statsopsparing, som heller ikke vil berøre forbruget.

I denne gruppe falder også de mange mennesker, som er i gang med at spare op til en maskine eller et redskab til deres virksomhed for at forøge og billiggøre produktionen, og her er det naturligvis de selvstændige småvirksomheder og deres indehavere, det går hårdest ud over. De må bære pengene hen på kommunekontoret og opgive den påtænkte samfundsgavnige investering i produktionsapparatet. En sådan politik kan kun en regering, som vil disse selvstændige bedrifter og småvirksomheder til livs, være interesseret i. Vort parti er det ikke, tværtimod.

Så er der tilbage den gruppe af skatteydere, der mangler enten evnen eller viljen til at spare op. Men skulle det virkelig være uforsvarligt at lade denne gruppe bruge helt eller delvis den hundredkronesedel eller to, som loven dømmer dem til at tvangsopspare? Det mener vi i hvert fald ikke. Hvis endelig regeringen er så ængstelig for, at ophævelsen af loven om den bundne opsparing skal slippe et for voldsomt forbrug løs, så kunne regeringen jo fremsætte forslag, som stimulerede den private opsparing, som opmuntrede den, for så kunne det jo nok tænkes, at en hel del af de skatteydere, der i dag mangler viljen til at spare op, ville blive animeret og få denne vilje.

Rapporten fra det økonomiske råds formandskab kan også nok vække til eftertanke med hensyn til den stramme økonomiske politiks forbindelse med beskæftigelsen. Rapporten siger — side 6 — at der er en klar afsvækkelse af investeringstakten i industrien, og videre — side 10 — at det ikke uden videre er givet, at det ved en fastholdelse af den stramme økonomiske politik vil være muligt at opretholde den nuværende meget høje beskæftigelse. Nu ser vi, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen allerede har gjort opmærksom på, at ledigheden er ved at vise sig inden for

jernindustrien. Som det ærede medlem sagde, opgives det nu, at der går næsten 500 smede ledige for øjeblikket i København, at ledigheden inden for metalarbejdernes arbejdsløshedskasse er dobbelt så stor som på samme tidspunkt i fjor, og at der er tale om en tredobling i forhold til 1961. Om denne udvikling siger forbundsformand Alfred Petersen til dagbladet Aktuelt, gengivet i Silkeborg Avis for 19. ds., bl. a. — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Vi er fuldt ud opmærksomme på den foruroligende udvikling.“
Og videre:

„Vi følger imidlertid opmærksomt udviklingen, og hvis den bekræfter, at der er tale om en almindelig tendens, så skal vi også vide at lade høre fra os.“

Nu har finansministeren jo været meget lydør over for henvendelser udefra. Derfor kunne jeg tænke mig at spørge den højtærede finansminister: hvis nu forbundsformand Alfred Petersen lader høre fra sig, har finansministeren så tænkt over, hvordan forbundsformandens ønsker skal imødekommes? Skal der f. eks. igen manipuleres med den bundne opsparing, for i så fald var det da bedre at komme en uheldig udvikling i forkøbet og ophæve loven og dermed også spare administrationen for videre besvær; administrationen har allerede haft besvær nok i forbindelse med denne lov.

Jeg ved ikke, om jeg lige til slut må rette en opfordring til det ærede medlem hr. Helge Larsen, der ved første behandling af dette lovforslag udtalte, at Iver Poulsen jo ikke var en stærk og stor tilhænger af det parlamentariske system. Jeg anmodede samme dag det ærede medlem om at forklare nærmere, hvad det ærede medlem mente, og begrunde den efter min mening ganske usømmelige beskyldning. Det ærede medlem havde imidlertid ikke tid eller lyst til ved første behandling at komme nærmere ind på det spørgsmål. Derfor opfordrer jeg det ærede medlem til nu at begrunde den beskyldning, han rettede imod mig ved første behandling.

Holger Eriksen: Jeg skal ikke blande mig i diskussionen hverken om lovforslaget eller om ændringsforslagene, men blot gøre